

Izrael diktuje ceny ropy Arabům

 pravda.ru/economics/1816733-izrail diktuet arabam ceny_na_neft

30. března 2023

Sergej Lebeděv

30.03.2023 15:31

Dnes, kdy, obklopeni sankcemi, svádíme politické bitvy na půdě OSN, MOV, snažíme se přichytávat zakázané obilí a zemědělská hnojiva, byť za levnou cenu, naši odpůrci se cítí volně a beztrestně podél našich hranic. A to i tam, kde držíme vojenské základny.

Například v Sýrii, jejíž nebe Izrael v posledních desetiletích považuje za své. A o spolupráci vojenského komplexu a izraelské armády s neonacisty na Ukrajině není třeba mluvit. To je naše slabost a ztráta zón vlivu. Svaté místo není nikdy prázdné. Dnes je vlastníkem Blízkého východu Izrael, který se stal „arbitrem“ mezi arabskými zeměmi produkujícími ropu.

Když ve vaší rodině není jednota

Na počátku 70. let se odehrály dvě velké události. V Káhiře se na schůzce setkal

- egyptský prezident Anwar Sadat,
- syrský prezident Hafez Asad,
- Jordánský král Husajn.

A později, 13. září, se nad Středozemním mořem v oblasti syrského přístavu Tartus odehrála největší letecká bitva po „šestidenní válce“ v roce 1967 mezi Izraelci a Syřany. Poté byla izraelská agrese proti arabským zemím s pomocí SSSR velmi úspěšně utlumena. Nyní Spojené státy daly volnou ruku židovskému státu, který v tomto regionu úspěšně rozvíjí svůj vliv.

Mimochodem, podle izraelského práva má zde každá rodina již tři děti, což hovoří pouze o blahu státu a jimi prováděné čistě národní sionistické politice. Mnoho zemí by se z toho mělo poučit, pokud jde o sociálně-ekonomické úspěchy. A z nějakého důvodu ruská vláda dává přednost vyplácení důchodů izraelským důchodcům, čímž obchází ruské občany. Naši „rodni“ oligarchové se tu navíc raději schovávají bez hrozby vydání. Ve Státech stačí jejich mafie.

Vrátíme-li se k invazi do vzdušného prostoru 64 letadel izraelského letectva, které se s největší pravděpodobností na pokyn Spojených států pokusilo prozkoumat ozbrojené síly Sýrie, a tedy i vojenský potenciál SSSR, je třeba také vězete, že za touto provokací stála prozíravější politika židovského státu.

Izraelští politici stále vytrvale ukazovali Arabům, kdo je na Blízkém východě šéfem. A komunita arabského světa už z různých důvodů praskala. Mezi muslimskými zeměmi byly stále větší třenice, nejen politické, ale i ozbrojené. Za pár let to bude uvedeno do praxe během mnoha let krvavé války v Libanonu. Pokoutně, bez vynaložení velkého úsilí, Izrael stále zvětší svůj životní prostor a zakryje svou agresi „olivovým listem světa“.

Již tehdy, ne bez vlivu Spojených států, Anglie a Francie, společné akce arabských zemí proti Izraeli ustaly. Izrael s tím byl samozřejmě v pořádku a brzy se egyptský prezident Sadat stane zrádcem Arabů,

když s pomocí Spojených států uzavřel ostudný mír s kdysi krvavým nepřítelem. Za což dostane od mladých vlasteneckých důstojníků zasloužený náboj.

SSSR nedovolil jednat s Araby

Přesto se Arabové v různých zemích, i když s různými režimy, stále snažili vzdorovat židovské agresii. Tentokrát na pozadí energetické krize, která vypukla ve Spojených státech a západní Evropě, s pomocí arabské ropy. S vědomím, že Západ hodlá zvýšit nákup blízkovýchodní ropy, Arabové oznámili svůj záměr snížit její produkci, zastavit nebo zvýšit ceny. Ale takové příležitosti byly. A tlačit na Izrael a vyvíjet tlak na Spojené státy, pak to bylo ještě možné.

Není náhodou, že arabský tisk napsal, že ropná politika vůči USA a jejich spojencům bude zvažována v závislosti na jejich vztazích s Izraelem. Západní tisk zase propukl ve velké rozhořčení vůči troufalým Arabům. Existoval ale i silný východní blok, kvůli kterému bylo nutné šavle řinčet zbraněmi. Nejčastěji přes loutky, které prodávaly zbraně, a žoldáky. I když ještě jednou připomenu, že mezi Araby bylo mnoho třenic, alespoň ve vztahu k palestinskému hnutí proti izraelské agresii. Jenže právě Egypt, Sýrie a Jordánsko (pohraniční státy) musely nejčastěji vstupovat do vojenského konfliktu s agresivním mladým židovským státem.

A přesto i zde Izrael přehrává dohodu arabských zemí, která se ukázala být pouze na papíře. Brzy začne hořet Libanon, kam přicházejí zbraně jak ze zemí NATO, tak ze SSSR. Ten druhý bude brzy pohlcen korupcí a zločinem a je to tam. Stačí mít čas vyměnit tašku za dárky.

- válka a rozpad Jugoslávie,
- utrhnout hlavu prezidenta Libye,
- hořící Súdán,
- Objevují se islamisté
- Spojené státy a Turecko pod rouškou pomoci uprchlíkům anektují ropné oblasti Sýrie.

A zelená cesta pro Izrael do muslimského světa je otevřená. Prakticky rukama někoho jiného. A Izrael už stanovuje podmínky všem arabským zemím, které byly sto let světovými donory ropného a plynového komplexu. Zvláště nyní, kdy nám „husa, která snáší zlatá vejce“ byla vyražena z rukou. Prodej ropného nosiče do Číny (a za jaké další ceny) není v žádném případě vítězstvím. A právě ruská politika posledních desetiletí velmi připomínala nejednotu Arabů v 70. letech, kterým Izrael později ukázal, „kdo je tu šéf“. Stejně jako my.

Autor Sergej Lebeděv

Sergej Valentinovič Lebeděv je korespondentem na volné noze pro Pravda.Ru